„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 296. Sobota 21. Grudnia 1867. **Rok wydania 57.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 21. grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu przyjęła Izba panów jednogłośnie w trzeciem czytaniu ustawę o długu państwa z unowionemi między obustronnemi ministeryami zmianami paragrafu 5., tudzież ustawę o kwotach i traktat celny i handlowy z Węgrami.

Londyn, 20. grudnia. Dziś aresztowano wielu mniemanych przywódzców Fenistów. Liczba zaprzysiężonych specyalnych konstablów-ochotników jest już bardzo znaczna.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń. 20. grudnia. W izbie deputowanych przyjęto bez rozpraw projekta ustaw względem kosztów utrzymywania domów podrzutków i rozciągnięcia uwolnienia od podatków budynków nowych i przystawianych na wszystkie te miejsca, gdzie istnieje podatek klasowo-domowy. Podczas rozpraw nad zwrotem opłaty cłowej od cukru i spirytusu w razie jego wywozu, odrzucono wniosek br. Petriny względem odroczenia, i przyjęto w trzeciem czytaniu wniosek wydziału ze zmianą, że dopiero z dniem 1. kwietnia ustawa wejdzie w wykonanie.

Peszt, 20. grudnia. W izbie wyższej sejmu uchwalono dzisiaj absolutoryum, tudzież równouprawnienie żydów.

Paryż, 19. grudnia wieczór. W ciele prawodawczem Simon rozbiera projekt ustawy o reorganizacyi armii z trojakiego punktu widzenia: wielkość, stosowność i skuteczność ofiary kraju. Obwinia on projekt ustawy o uciążliwość obowiązku służby wojskowej i odwlekanie pozwolenia na zawieranie przez rezerwistów ślubów małżeńskich, nagania urządzenie ruchomej gwardyi narodowej, które pozbawia szans korzystnego ciągnienia losu. Polityka rządowa obrażała obce ludy. Po spełnionych błędach nie stosowną jest chwila żądać od Francyi, aby wszystkie swoje dzieci oddała. Prawdziwa siła ludu spoczywa nie w stałych wojskach, lecz w patryotyzmie. Br. David naznacza istnienie za Renem partyi militarnej upojonej zwycięztwem, a za Alpami istnieje partya rewolucyjna, nienawistna Francyi. To nakazuje rządowi przezorność i wymaga silnej organizacyi militarnej; projekt jej przedłożony najmniej ją czyni uciążliwą w Europie, a nawet przedstawia ją jako złagodzenie dotychczasowych urządzeń. Patryotyzm Izby przyniesie z sobą jednogłośną uchwałę ustawy. — Senat rozpoczął obrady nad petycyą żądającą zniesienia kary śmierci.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Jego Excelencya Pan Namiestnik uwzględniając przedstawienie komitetu szkolnego nadał 3cią posadę nauczyciela przy szkole głównej parafialnej w Horodence z płacą roczną 210 złr. dotychczasowemu zastępcy tej posady p. Mikołajowi Łukasiewiczowi, posadę zaś pomocnika przy tej samej szkole z płacą roczną 157 złr. 50 c. w. a. zastępcy tej posady p. Janowi Janiszewskiemu.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 13. grudnia 1867.

Obwieszczenie.

Jego Excelencya Pan Namiestnik uwzględniając życzenie gminy m. Stryja nadał posadę nauczyciela przy szkole głównej w Stryju z płacą roczną 280 złr. w. a. dotychczasowemu zastępcy tej posady p. Jakubowi Gierussowi.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 13. grudnia 1867.

Rada miasta Kołomyi obdzieliła w bieżącym roku szkolnym ubogą młodzież gymnazyalną tamtejszą książkami szkolnemi i odzieniem w wartości 260 złr. w. a., radny tamtejszy p. Franciszek Białoskórski podarował dla biblioteki gymnazyalnej 112 książek w polskim, łacińskim i innych językach, — pan Stanisław Sobieski t. dyrektor c. k. gymnazyum Franciszka Józefa we Lwowie podarował 45 książek szkolnych dla ubogich uczniów gymnazyum kołomyjskiego.

Co się niniejszem z wyrazem uznania do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie 12. grudnia 1867.

Część nieurzędowa.

Dnia 18. b. m. odbyło się 66 **posiedzenie Izby deputowanych** rady państwa.

Mało kwestyi ważniejszych przyszło pod obrady na tem posiedzeniu. Jak zwyczajnie bywa przed przerwą posiedzeń, przychodzą po załatwieniu ważniejszych spraw same podrzędne kwestye, które załatwiają się szybko bez żwawej dyskusyi. Na szczególniejszą uwagę zasługuje oświadczenie Jego Excel. Hyego przewodniczącego w ministerstwie oświecenia. Zdaje się, że wybudowanie odpowiedniego celowi uniwersytetu, na którem lata całe radzono przyjdzie do skutka. Za najwyższem postanowieniem z d. 16. b. m. przeznaczono wreszcie miejsce na uniwersytet w pobliżu kościoła ślubowanego i spodziewać się należy, że rząd weźmie się z należytą energią do tego, aby stolica państwa mogła wkrótce pochlubić się gmachem godnym pomieszczenia głównej szkoły państwa w swojem łonie.

Następnie zdawano sprawę z niektórych petycyi. Deputowany Mende referował dwie petycye c. k. listonoszów i sług pocztowych w Wiedniu i Lwowie o dodatek do pensyi z powodu drożyzny i o uregulowanie i poprawienie ich pensyi oraz o pieniądze na pomieszkanie. Komisya wnosi, żeby obie te petycye przesłać ministerstwu handlu. Wniosek ten przyjęto.

Deputowany Hanisch wnosi dwie interpelacye do ministerstwa wojny.

1. Dlaczego dotąd nie zostało dane wynagrodzenie za pościnane drzewa i poniszczone zasiewy w celu fortyfikacyi twierdzy Teresienstadtu na gruntach gmin Kresee, Zahovan i Treboutic?

2. Czy minister wojny jest skłonnym do zapłacenia sumy wynagrodzenia poszkodowanym bez opóźnienia?

Przyszłe posiedzenie izby deputowanych odbędzie się w piątek.

Na posiedzeniu **komisyi budżetowej** d. 17. b. m., na której był obecnym szef sekcyi ministerstwa finansów Pobbi, obradowano najprzód nad przedłożeniem rządowem względem sprzedaży nieruchowego majątku państwa w wartości 15 milionów złr. Projekt ten jednakże zaraz w początku przy ogólnej debacie, w której brali udział dep. Skene, Brestl i Herbst i polscy członkowie komisyi, nie został poparty, owszem ze względów formalnych i materyalnych wytaczano powody przeciw przyjęciu tej ustawy przynajmniej teraz. Zwracano przedewszystkiem na to uwagę, że w projekcie tym nie są nawet wymienione te dobra, do których sprzedaży ma być rząd upoważniony, zaś takiego ogólnego upoważnienia do sprzedania nieruchomej własności w wartości 15 milionów nie można udzielić szczególnie w tej chwili, kiedy cislitawskie ministerstwo dopiero ma być utworzone i ten rząd, który się upoważnia do tej sprzedaży jeszcze nie istnieje. Odmówiono także nagłości tej operacyi finansowej i na wniosek dep. Pergera postanowiono proponować izbie odrzucenie tej propozycyi rządowej.

Drugie przedłożenie rządowe do ustawy względem zmiany podatku od cukru i wódki powierzono podkomitetowi, do którego wybrano dep. Brestl'a, Plenera i Hopfen i który na przyszłem posiedzeniu ma zdać sprawę.

Pruska izba panów odrzuciła 42 głosami przeciw 33 projekt ustawy względem połączenia nadtrybunału z wyższym sądem apelacyjnym.

W izbie deputowanych po powtórnem wyborze prezydyum przystąpiono do sprawdzenia wyborów.

„Prov. Corr.“ sądzi, że zaraz po Nowym Roku rozpoczną się na nowo **układy z Danią o Szlezwik północny** przerwane skutkiem odjazdu pana Quaade do Kopenhagi po dalsze instrukcye.

Według tegoż dziennika wkrótce uregulowaną będzie reprezentacya związku północno-niemieckiego u zagranicznych rządów. Dotychczasowi posłowie pruscy będą na przyszłość uwierzytelnieni jako posłowie północno-niemieckiego związku.

Pomiędzy dokumentami dyplomatycznemi, które ogłosił **rząd rosyjski** znajduje się pismo księcia Gorczakowa do posła rosyjskiego w Konstantynopolu, jenerała Ignatiewa, z d. 10. październik a

1866 następującej osnowy: Nie odpowiadam na zażalenia Aali baszy co do sposobu wyrażenia się dzienników rosyjskich, którym przysłuża wolność słowa ograniczona tylko ustawą i wolność ta jest równie korzystną jak niewygodną. Książę Gorczakow pisze! Ja także byłem kilka razy zaczepiony, ale przekładam to nad zamykanie myśli nieodpowiadające reformom przez cesarza inaugurowanym, które nie dadzą się przeprowadzić tam gdzie myśl musi być trzymaną na uwięzi.

Feniści dokonali w dn. 13. b. m., według korespondencyi angielskiej, szczególnego rodzaju zamach. Przywódzca Burke i towarzysz tegoż Casey znajdujący się pod śledztwem w więzieniu policyjnem Clerkenwell, zwykli byli według regulaminu więziennego około godziny 4ej po południu być wypuszczani na dziedziniec, aby przez chwilę odetchnąć świeżem powietrzem. Na tem oparli sprzysiężeni swój plan wysadzenia prochem części muru, aby w zamięszaniu ułatwić więźniom ucieczkę. Policya zawiadomioną została zrana, że się coś na korzyść Burkego przygotowuje, widziano ludzi podejrzanych, skradających się koło muru, innych zaś czatujących w przyległych ulicach; straż zatem została wzmocnioną i Burkego zamiast po południu wypuszczono zrana na dziedziniec. O tej zmianie prawdopodobnie spiskowi nie mieli wiadomości.

Około 4ej dwóch mężczyzn w towarzystwie kobiety przejeżdżało wozem przez „Corporation row“, ulicę nędzną, około 20 stóp szeroką, której jedną połać tworzy mur więzienny. Na wozie znajdowała się przykryta baryłka, którą ludzie ci z wozu zdjęli i o mur oparli. Kobieta odchyliła nieco wtedy ceratową zasłonę, pokrywającą baryłkę; jeden z mężczyzn poprosił przechodzącego, który palił cygaro o ogień, następnie wszyscy odbiegli na bok i zaraz potem błysnęło, rozległ się huk, zaczęły się walić domy i przerażające odezwały się jęki. Huk słychać było na 12 mil w koło miasta. Ziemia zadrżała i w mgnieniu oka rozsypały się w gruzy dwa domy na tej samej ulicy, grzebiąc w sobie wszystko co się w nich znajdowało. Około 10 domów zostało tak uszkodzonych, że groziły w każdej chwili zawaleniem się i przez nadbiegłą straż ogniową rozebrane być musiały. Wszystkie szyby w dalekiej przestrzeni popękały, a cegły rozlatujące się raniły ludzi na ulicy, w domach i stajniach. Kobiety i dzieci leżały pokaleczone na bruku ulic, lub jęcząc wyczołgiwały się z pod gruzów zawalonych domów. Nastający zmrok zmienił się chmurą pyłu z roztrzaskanych murów w ciemną noc, a z połamanych rur gazowych lamp ulicznych płynęły strumienie gazu, zarażające powietrze. Gmach policyi prócz popryskanych szyb w oknach został nienaruszony; tylko mur otaczający go przedstawiał nieregularny wyłom około 60 stóp szeroki. Zwolna ustępować zaczęły ciemności. Szybko przygotowanemi rurami, które z głównemi rezerwoarami zostały połączone, zaimprowizowano obfite oświetlenie gazowe. I wtedy to dopiero objawił się cały obszar nieszczęścia. Wydobyto z gruzów trzy trupy, potem na pół żywego strasznie pokaleczonego człowieka, a oprócz tego 36 rannych, okrytych pyłem i krwią z poszarpanemi twarzami, z podruzgotanemi członkami. Zostali oni przeniesieni do najbliżej położonych wielkich szpitali, gdzie wszystkiego użyto, na co się tylko sztuka i pieczołowitość zdobyć może, aby nieszczęśliwych ratować.

Wybuch i wiadomość o tem co zaszło, wznieciły w całej okolicy Clerkenwell straszne przerażenie i ogromne masy ludu spłynęły na teatr wypadku. Wkrótce nadciągnęło wojsko i policya, aby tłum powstrzymać zdala od walących się domów. Powiodło się przebranemu policyantowi, który stał najbliżej schwycić kobietę — i jak się zdaje — obu sprawców, gdy w chwili wybuchu uciekali. Jeden z nich nazywa się Tymoteusz Desmond, liczy lat 46 i jest krawcem z profesyi, drugi Jeremiasz Allen, około 30 lat wieku mający, jest szewcem, a kobieta również 30letnia nazywa się Justice.

„Constitutionnel“ z dnia 13go b. m. pisze: Kilka dzienników utrzymywało, że po oświadczeniach danych w dniu 5. grudnia przez Rouhera konferencya nie przyjdzie do skutku. Nie pojmujemy, dlaczegoby to oświadczenie, które potwierdza 19letnią politykę Cesarza, miało przeszkodzić obradom mocarstw. Wszakże nie mógł nikt pomyśleć nawet o tem, żeby reprezentanci mocarstw europejskich zbierali się na to, ażeby pomijając traktaty pozbawić prawego i przez wszystkich uznanego władzcę jego posiadłości. W równyż sposób nie mógł nikt sądzić, żeby ciższami reprezentanci po faktach dokonanych i uznanych od lat 7 chcieli burzyć drogo okupioną jedność Włoch. Więc i przed 5. grudnia nie mogła być mowa o tem, żeby albo Papieża pozbawić jego własności, albo zburzyć Włochy. Sytuacya jest i dzisiaj taka sama. Zadaniem konferencyi miało być wywarcie wpływu na Rzym i Florencyę, nie tyle żeby sprowadzić zupełne pojednanie, które tylko czas może uskutecznić, lecz raczej aby umożliwić sposób pożycia taki, któryby łagodził rozdział pomiędzy oboma państwami, jednoczył ich interesa i usuwał wszelki powód do konfliktów. Zainteresować całą Europę dla takiego celu, to zdaje się nie było przesadnem wymaganiem, a ten cel rządu francuskiego nie zmienił się. Jeżeli jego chęci pojednania interesów katolickiego świata z interesami Włoch rozbiją się i spełzną na niczem, to pozostanie Francyi przynajmniej to przekonanie, że spełniła swój obowiązek.

Dnia 16. b. m. zgromadzili się byli w Paryżu u Moustiera posłowie zagraniczni. Powszechnie utrzymują, że to zgromadzenie odbyło się jedynie dla tego, żeby skonstatować niemożliwość zebrania się konferencyi. Do drezdeńskiego dziennika piszą z Wiednia: „Dowiadujemy się, że tak Anglia jak i Prusy oświadczają, iż nie mogą brać udziału w obradach międzynarodowych, jeżeli Włochy nie uznają stanowiska Francyi; w takim razie zaś wszelkie rokowania stają się zbytecznemi. Rosya podziela najzupełniej to zapatrywanie, jakkolwiek nie sformułowała go jeszcze w urzędowej odpowiedzi. Przyczyna tej zwłoki jest nadzieja rosyjskiego gabinetu, że pozyska Francyę do współudziału w nowym kroku, który ten gabinet zamierza uczynić w Konstantynopolu zakładając protest przeciw znowieniu przelewu krwi na Kandyi. Wątpić jednak należy, czy Francya zgodzi się na to, kiedy Austrya tego nie czyni i kiedy oba mocarstwa wspólnie z Anglią niedawno właśnie powtórzyły przyjaźne oświadczenia Wielkiej Porcie.“

„Monitor“ ogłasza okólnik prefekta policyi paryskiej do komisarzów policyi, w którym zbija zasadę dzienników, jakoby policya nie miała prawa aresztować samowolnie nawet w razie przytrzymania na gorącym uczynku, jeżeli nie idzie o zbrodnię należącą do kompetencyi asysów. Okólnik twierdzi, że potrzeba publicznie i w imieniu bezpieczeństwa publicznego zbijać te teorye, które mogą wprowadzić w obłęd pomocnicze organa sądowe i policyjne.

Okólnik kończy się następującemi słowy: Postępuj Pan nadal spokojnie w wykonywaniu swoich czynności i obok zamiłowania dobra publicznego, spokojności i sumiennego poszanowania form prawnych, zachowuj ducha życzliwości i umiarkowania, co zawsze Panu zalecałem.

„Revue des deux Mondes“ w przeglądzie politycznym wyraża to zdanie, że obecne naprężenie stosunków pomiędzy Francyą a Włochami nie może trwać długo. Wybór Lanzy na prezydenta izby i potępiające postępowanie Garibaldego mowy, upoważniają do takich nadziei. Należy być na to przygotowanym, że izba pozostanie przy swojem wotum: Rzym stolicą; lecz będzie ono zapewnie wypowiedziane spokojnie i godnością, a politycy i mężowie stanu włoscy będą pewnie z należytym szacunkiem mówić o francuskiem przymierzu. Robi to zaszczyt izbie, że finansową sprawę położyła na początku porządku dziennego. Patryotyzm włoski musi swoją czynność szczególnie w tym kierunku rozwijać, a Włochy nie mogą pozwolić na to, aby powiedziano, że naród 25 milionowy mieszkający w najpiękniejszym kraju nie sprostał ciężarowi finansowemu, które krisis w politycznem życiu jego nań włożyła.

Z Florencyi donoszą pod d. 17. b. m. Na posiedzeniu izby deputowanych parlamentu włoskiego zakończył Depretis pogląd na ostatnie wypadki i mówił w duchu pojednawczym. Utrzymywał on, że wykonanie kzewencyi jest niemożliwe. Gdybyśmy w ostatniej wojnie byli odnieśli stanowcze zwycięztwo, bylibyśmy otrzymali znaczne ustępstwa od Francyi, która nas teraz upokarza i z którą wojny prowadzić nie możemy. Jeżeli się położenie wewnętrzne kraju polepszy, będzie można dostać Rzym i zrobić go stolicą Włoch. Nad uwagą Depretis, że pod innym kierownictwem w wojnie z r. 1866 Włochy zwycięzyły rozwinęła się dyskusya pomiędzy Lamarmorą a deputowanemi Oliva i Bottove względem prowadzenia ostatniej wojny.

Menabrea powiada, że tylko po długiem ociąganiu się przyjął kierownictwo ministerstwa, kiedy armia była już niejako w rozkładzie. Kraj nie miał żadnego rządu a interwencya francuska już się była zaczęła. Zwracając się do spraw wewnętrznych powiada, że życzy sobie żeby wolność była szanowaną a wykroczenia żeby były karane, będzie dochodził czy niedostatki mają przyczynę w samych ustawach czy w ich zastosowaniu. Interwencya włoskiego wojska na terytoryum papieskiem jest usprawiedliwiona prawem. Przytacza telegramy z prowiecyi papieskich, w których wzywają interwencyi włoskiego wojska w imię wolności i porządku. Nie sądzi, żeby konwencya była rozwiązana, lecz z powodu interwencyi francuskiej można ją uważać za suspendowaną.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych w dniu 18go b. m. przyjęto projekt ustawy pozwalającej sumę 6,620.000 fr. na przerobienie karabinów.

Menabrea kończył mowę swoją rozpoczętą na poprzedniem posiedzeniu w następujący sposób: Nigra poruszył najprzód okupacyę części terytoryum papieskiego wojskiem włoskiem, a następnie konferencyę dla załatwienia kwestyi rzymskiej. Przyjęte zasady konferencyi tworzyły program narodowy nie wykluczając możliwej ugody z Papieżem. Rząd spełnił swoją powinność co do kilku obrażającchy wyrażeń, których użyli ministrowie francuscy. Twierdzi, że nie może zresztą mówić o układach względem konferencyi, ponieważ te jeszcze są w toku. Przyjmuje wotum izby z r. 1861, ale kwestyę, że Rzym jest stolicą Włoch, uważa jako kwestyę czasu, i zastrzega sobie wybór środków, aby je przywieść do skutku. Moralnemi środkami są te, które wykluczają przemoc nie zdolną zwyciężyć sumienia katolickiego.

Sądzi, że natura stosunków przymusi w końcu Papieża zażądać opieki rządu włoskiego, a to byłoby najpewniejszym środkiem dostania się do Rzymu i pozostania tam. Konstatuje niezmierną korzyść, którą odnoszą Włochy jako monarchia, i wykazuje szkody, które expedycya ochotników zrządza tak wewnątrz jak i zewnątrz. Twierdzi, że Garybaldyści odegrali już swoją rolę. Włochy potrzebują spokoju, porządku i oświaty, aby uleczyć swoje rany, wzmocnić swoje instytucye i armię. Rząd pragnie nadać wolności, ale bez ciągłych agitacyi. Żąda, aby stronnictwa ugrupowały się w izbie według tego, jak jej członkowie sprzyjają ministerstwu, lub są mu przeciwni. Pragnie on wotum stanowczego, pochwały lub potępienia. Chce, aby nadużycia, które powstały skutkiem ostatnich wypadków zostały usunięte, i porozumie się z parlamentem co do środków, jakich chwycić się należy.

Z Konstantynopola donoszą, że nota o otworzeniu Dardanelóów w nocnej porze dla przejazdu wszystkich statków została Porcie przedłożoną. Podpisali ją reprezentanci Rosyi, Anglii, Prus, Ameryki, Hiszpanii, Belgii, Holandyi, Szwecyi i Grecyi. Francya i Austrya nie dały swoich podpisów i poseł włoski zapytał najprzód o instrukcye u swojego dworu.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w przyszłym tygodniu odbyć się mające.) Dnia 23. grudnia: Skoropad Dmytryi, ciężkie obrażenie ciała. Tiutiunik Hryć i spóln., kradzież. Górniak Piotr, obraza religii.

D. 27. grudnia: Łapiński Józef, gwałt publiczny. Dykalski Jan, obraza religii. Bojko Iwan i spól., kradziez. Polański Iwan, kradzież. Dolny Marcin, kradzież.

D. 28. grudnia: Kociumbas Prokop i spóln., morderstwo z rabunkiem.

(Nieszczęsne wypadki.) Na gościńcu pomiędzy Suchodołem a Miejscem w pow. krośnieńskim znaleziono d. 2. b. m. zwłoki nieznajomego żebraka, który tamże poniósł śmierć przez zmarznięcie. Dnia 13. b. m. dwaj włościanie z Horucka w pow. drohobyckim Fed Dudycz i Dmytro Krywulczak pojechali do lasu, a gdy mięli powracać zaskoczyła ich straszna zamieć i zasypała ich wraz z wozami i końmi: nazajutrz znaleziono ich bez życia.

(Pożary.) W Rabach, w pow. Lisko, dnia 1go września spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi; szkoda wynosi 300 złr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Gałówce, w pow. staromiejskim, dnia 1. października spalił się także dom włościański z budynkami gospodarskiemi, i przyczyna pożaru podobnież nie jest wiadoma. Skutkiem nieostrożności zniszczył pożar w Zarudnem, w pow. lwowskim, dnia 3go b. m. dom włościański i stodołę z zapasami zboża, a w Wulce mazowieckiej, w pow. rawskim, dnia 7go b. m. dom włościański z ruchomościami wartości 260 złr., w Niskołyzach zaś,

w pow. buczackim, dnia 9go b. m. w nocy folwark dworski z zapasami zboża; szkoda wynosi 5000 złr. Dnia 24. z. m. w Dźwiniaczu, w pow. bohorodczański, zniszczył pożar dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża: szkoda wynosi 650 złr. Ogień miał być podłożony.

W Starejsoli d. 11. paźdz. spalił się skutkiem nieostrożnosci dom z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi 1255 złr., dom był zaasekurowany. W Suszycy wielskiej w pow. staromiejskim d. 6. paźdz. spalił się dom z budynkami gospodarskiemi i zbożem, 5 sztuk bydła rogatego, 5 owiec i 195 złr. banknotami, szkoda wynosi 1423 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność. W Pustyni w pow. pilznieńskim d. 13. listopada spalił się dom włościański, szkoda wynosi 234 złr., przyczyna pożaru jest niewiadoma. W powiecie doliniańskim były w ostatnich czasach pożary w Woloskiej wsi, gdzie spalił się dach na domu włościańskim, w Wełdzirzu, gdzie skutkiem nieostrożności ogień zniszczył szopę dworską i nakoniec w Kniazowsku, gdzie spaliła się karczma dworska.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Skałacie 4 złr. 40 c.

(Pożar w teatrze Haymarket w Londynie.) Przed kilku dniami spalił się w Londynie wielce uczęszczany teatr Haymarket. Podczas pożaru goraco było tak wielkie, że pękały zwierciadła w pobliskim gmachu klubowym Athenäum. Wiele szkody poniósł najbliższy sąsiad teatru na Pall-Mall od strony zachodniej, sławny sztycharz i kupiec dzieł sztuki miedziorytniczej. Ogromny zbiór obrazów dawniejszych i nowszych ustawionych w 4 obszernych salach za sklepem, spaliły się po większej części. Właściciel tego zbioru Mr. Graves, gromadził go od lat 40. Szczęściem obrazy były zaasekurowane na 30.000 f. sz. a prócz tego uratowano płyty zapasowe dobrych sztychów wartości także około 30.000 f. sz., zatem handel ten istniejący od lat 115 zapewne będzie się mógł nadal utrzymać.

Sławna artystka p. Tietjens prócz całej garderoby straciła wszystkie swoje klejnoty wartości około 1200 f. sz. Ogień zniszczył wielkie organy wartości 800 f. sz., wszystkie dekoracye, aparata itd., ocalał tylko jakby na ironię kostium kamiennego gościa z „Don Juan.“ Teatr Haymarket był sławny ze swojej akustyki i tylko nieco mniejszy jak teatr La Scala w Medyolanie. Prawo dziedzicznej tego teatru dzierzawy miało przysłużać Lordowi Dudley jeszcze przez 26 lat, on zaś wypuścił teatr panu Mapleson na lat 21 za 8000 f. sz. rocznie. Dzierzawca dziedziczny jest zaasekurowany na 9000 f. sz., p. Mapleson zaś zamierzał wprawdzie zaasekurować się, ale tego nie uczynił. Szkodę swoją oblicza on na 12.000 f. sz. Królowa i książę Walii przesłali mu w drodze telegraficznej wyrazy kondolencyi zaraz nazajutrz po pożarze.

(Liczba ludności.) Ziemia jest zamieszkała przez 1288 milionów ludzi; z tych należy 390 mil. do kaukazkiej, 552 mil. do mongolskiej, 190 mil. do etyopskiej, 1 mil. do amerykańskiej, 200 mil. do malajskiej rasy. Mówią 3604 językami, wyznają 1000 rozmaitych religii. Umiera rok rocznie prawie 33 milionów, t. j. 91.954 osób w jednym dniu, 60 w jednej minucie. Przecięciowy wiek życia jest 33, z 1000 osób dosięga jeden stu lat, z 500 osób jeden 80 lat, z 100 osób jeden 65 lat. Znajduje się 335 milionów chrześcian, 5 mil. żydów, 600 mil. azyatyckiej religii, 100 mil. machometanów, 200 mil. pogan. Z Chrześcian jest 170 mil. wyznania rzymsko-katolickiego, 76 mil. grecko-katolickiego i 80 milionów protestantów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 20. grudnia.

Effekta: Listy zastawne Towarzystwa kredytowego galic. 78.25 — 78.40. Obligi indemnizacyjne galic. 64.05 — 64.25. Rubel papierowy rosyjski 1.66⅝ — 1.67¼. Pruskie bilety kasowe 1.78⅜ do 1.79¼. Towary: —.—.

Lwów, 21. grudnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (81 ℔) 6 złr. 11 c., żyta (78 ℔) 4 złr. 2 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 91 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 69 c., hreczki 3 złr. 56 c., grochu 4 złr. 5 c., ziemniaków 1 złr. 97 c., cetnar siana 1 złr. 17 c., słomy okłociastej 64 c. sąg drzewa bukowego 10 złr. 80 c., sosnowego 8 złr. 87 c..

Ostatnia poczta.

Z powodu przerwy komunikacyi na kolei żelaznej pomiędzy Krakowem a Wiedniem nie otrzymaliśmy poczty dzisiejszej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Wodzicki Kaz., z Olejowa.

Hotel europejski: Aywas Narcyz, z Bukowiny. — Czajkowski Franc., z Bóbrki. — Czajkowski Jan, z Sarnik. — Hr. Komorowski Wład., z Hawryłówki.

Hotel angielski: Reindl Ant., c. k. major, z Wolicy. — Frank Ferdynand, z Nahaczowa. — Mintz Zygmund, z Koniuszkowa. — Mrozowicki Justyn, ze Stanisławowa. — Waygart Wal., adw., z Przemyśla. — Nowotny Józef, z Krajowic.

Hotel Krakowski: Barański Jędrzej, c. k. ferwalt. wojs., z Rzeszowa. — Ośmiałowski Szymon, z Janczyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. grudnia.

PP. Sleczkowski Franc., c. k. Major, do Przemyśla. — Kramkowski Leon, c. k. Kapitan, do Brzeżan. — Przybyłowski Wojciech, adw., do Stanisławowa. — Androszewski Ign., do Pożycza. — Fok Gujda, do Tarnopola. — Kellermann Józef, do Ujścia. — Kępiński Miecz., do Nieznanowiec. — Mysłowski Józef, do Krakowa. — Osmólski Wład., do Góry. — Petrowicz Franc., do Wołostkowa — Peterkokino Piotr, do Besarabii. — Szumańczewski Ludwik, do Czulic. — Hr Osten-Sachen Włodz., do Czerniowiec. — Sozański Celestyn, do Kornałowic. — Hr. Starzyński August, do Dąbrówki. — Tretter Hilary, do Laszek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. grudnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322,02'''	+ 2.3	92	poł.-w.sł.	10
2. god. po poł.	321 89	+ 4.1	88.	poł.-z. sł.	8
10.god. wiecz.	321 47	+ 1 2	90.	zach „	10

Mgła i deszcz = 0.46'''.

TEATR.

Dziś na wielostronne żądanie (przedstawienie francuskie artystów dramatycznych z Paryża) **„Le fils de Giboyer.“** komedya w 5 aktach p. Emila Augier i **„Un raout chez Monsieur Ravel,“** wielka krotochwila w 3 częściach. Przedstawienie ostatnie i na dochód p. Deschamps.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 20. grudnia.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	71	5	77
Dukat cesarski	„	5	75	5	80
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	94	10	05
Rubel srebrny rosyjski	„	1	87	1	93
„ papierowy rosyjski	„	1	66	1	68
Talar pruski	„	1	78	1	80
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł. (bez kup.)		78	15	78	47
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kup.)		82	05	82	50
„ „ banku hip. gal. (bez kup.)		93	80	94	33
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kup.)		64	20	64	68
Obligi 5% pożyczki narodowej		64	65	65	23
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		203	83	205	30
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	90	169	42
„ banku hipotecznego galic.		72	50	75	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 grudnia 1867.

A. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Państwa.

	pien.	towar.
Z pożycz. narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 40	65 60
„ z kwiet. do października po 5%	65 10	65 20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 20 latach po 5%	72 50	73 -
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	78.50	79 —
Metaliki po 5%	55 70	55.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	149.25	149.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148 50	149 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74 50	75 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 70	81.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 50	91.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74.90	75 10
Renty Como po 42 lir. austr.	21 50	22 —
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	89.50	90 50
Czech	90 —	91 —
Węgier	69.40	70 —
Galicyi	63 60	64.10
Siedmiogrodu	63 50	64 —
Bukowiny	63 50	64 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75
2. Akcye.		
Banku narodowego	677.—	678.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183.70	183 90
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	615.—	618 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	110 25	110 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1690.—	1695.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241.—	241 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	170 50	171.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139 75	140 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	204 —	204.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.25	168.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482 —	484 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 90	92.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79 —
Galic. banku hyp. po 6%	94.—	95.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89 75	90.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102 50	103 50
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kolei gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 50	98 —
5. Losy.	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.25	128.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Pož. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	25.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	115.—	118.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31 50
Palffego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	25.—	25 50
Windischgrätza 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina 20 „ „	20.75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.25	12.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.15	101 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł w. p. n.	101,25	101 55
Hamburg za 100 M. B.	89.50	89 75
Londyn za 10 ft. szt.	121.25	121 55
Paryż za 100 fr.	48 20	48 30
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5.76	5 77
detto. pełnej wagi	5.76	5 77
Korona	16 70	16 80
20frankówka	9.70½	9 71
Rosyjski imperyał	9.98	10 02
Talar związkowy	1.78½	1.79½
Srebro	119.25	119 50
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 78³/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	55	70
„ z procentami z maja i listopada	58	40
5% pożyczka narodowa	65	—
Losy z 1860 roku	82	10
Akcye banku wiedeńskiego	678	—
„ „ kredytowego	184	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	30
Srebro	119	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	76

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2637) **Edykt.** (2)

Nr. 4542. C. k. miejsko-delegowany sąd powiatowy w Nowym Sączu uwiadamia niniejszem, iż dnia 21. stycznia 1863 do l. 414 p. Tomasz Wittig wytoczył pozew przeciw sukcesorom ś. p. księdza Józefa Ludwiga o zapłacenie 74 zł. 80 kr. w. a.

Gdy miejsce pobytu współpozwanych Karola Sebastyana dw. im. Ludwiga i małoletniego Rudolfa Józefa Ludwiga, a właściwie jego opiekunki Weroniki Ludwigowej do tego czasu nie jest wiadomem, i dekretacya pozwu doręczoną im nie została, przeto na ich koszt i niebezpieczenstwo ustanowiono dla nich kuratorem tutejszego adwokata p. Dra. Bersona z substytucyą adwokata p. Dra. Zielińskiego, o czem się nieobecnych w tym celu uwiadamia, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wyjaśnień i dokumentów udzielili, lub sobie sami zastępcę obrali.

Nowy Sącz, dnia 20. listopada 1867.

(2627) **Edykt.** (3)

Nro. 2234. Ze strony c. k. sądu powiatowego Tyczyńskiego oznajmia się, że na dniu 23. kwietnia 1864 umarł w Kraczkowy Jakób Schajer, nie zostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Antoniego Schajera, najstarszego syna Jakóba Schajera, sądowi wiadomem nie jest, tedy wzywa się pomienionego Antoniego Schajera, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego do tutejszego sądu zgłosił i swą deklaracyę do spadku Jakóba Schajera wniósł, albowiem w razie przeciwnym spadek tylko ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Antoniego Schajera w osobie Jana Schajera ustanowionym, przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyczyn, dnia 20. listopada 1867.

(2660) **Kundmachung.** (2)

Nro. 3126. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird bekannt gemacht, daß der unterm 17. Mai 1866 Z. 1760 wider David Gross, Vermischtwaarenhändler aus Czaniec, eröffnete Concurs in Folge außergerichtlicher Befriedigung der Gläubiger aufgehoben und dem benannten Cridatar die freie Vermögensverwaltung eingeräumt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kenty, am 3. December 1867.

(2628) **E d y k t.** (3)

Nro. 8381. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z d. 1. czerwca 1867 do l. 29025 dozwolona powyższą uchwałą na zaspokojenie należytości galic. Towarzystwa kredytowego w kwotach **9302 zł. 2 c.** w. a. i **2500 zł.** w. a. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Płonne z przyległościami Kożuszne i Wysoczany w powiecie Sanockim obwodzie dawniej Sanockim położonych, dłużniczce Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskiej ut Dom. 281, p. 124 i 125, n. 24 i 25 haer. własnych, w tutejszym sądzie na trzech terminach, a to na dniu 3. lutego 1868, na dniu 2. marca 1868 i na dniu 20. kwietnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 23.842 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2384 zł. 20 c. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej, jako wadyum złożyć. — Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 20. kwietnia 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Ekstrakt tabularny jako też i bliższe warunki licytacyi powyższych dóbr może każdy chęć kupienia mający w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O tem zawiadamia się obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych wspomnionych dóbr, z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Ignacego Truskolawskiego, niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała wcale nie. lub w należytym czasie doręczoną nie została, i tych którzyby po dniu 1go stycznia 1867 do tabuli krajowej weszli, do rąk kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. października 1867.

(2629) **E d y k t.** (3)

Nro. 8120. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 26936 dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 26936 na zaspokojenie należytości galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie **921 zł. 42½ c.** w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Osławice w powiecie Liskim, obwodzie dawniej Sanockim położonych, dłużnikom pp. Leonardowi i Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskim ut Dom. 281, pag. 151, n. 24 haer. własnych, w tutejszym sądzie na trzech terminach, a to na dniu 28. stycznia 1868, na dniu 24. lutego 1868 i na dniu 23. marca 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 4179 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 417 zł. 90 c. w. a. bądź w gotoznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotówce złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 23. marca 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Ekstrakt tabularny i bliższe warunki licytacyi tychże dóbr wolno każdemu chęć kupienia posiadającemu w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tem uwiadamia się obie strony tudzież wierzycielkę hypoteczną z miejsca pobytu wiadomą — p. Katarzynę Sidorowiczowę do rąk własnych, dalej gminę Osławice do rąk przełożonego tej gminy, wszystkich zaś wierzycieli hypotecznych którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, dalej tych wierzycieli hypotecznych, ktorzyby po dniu 8. lutego 1867 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego jako też przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. października 1867.

(2625) **E d y k t.** (3)

Nro. 2533. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia Izaaka Lichtensterna a względnie jego spadkobierców niniejszym edyktem, iż przeciw niemu tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom jego i innym, Rachel Hendel Fischerowa wytoczyła pod dniem 24. października 1867 do l. 2533 pozew o uznanie prawa Izaaka Lichtensterna i jego spadkobierców do spadku po Józefie Lichtensternie za zgasłe, dalej o przyznanie Rachli Hendli Fischerowej prawa własności do ⅞ części spadku po Józefie Lichtensternie pozostałego, czyli do ⅛ części przedmiotów do tegoż spadku należących, na 275 zł. 44 c. w. a. oszacowanych, i o uznanie, iż Rachli Lichtensternowej czyli Pancerowej prawo dożywocia na żadnej części majątku spadkowego po Józefie Lichtensternie pozpstałego nie służy, — i że termin do rozprawy ustnej na dzień 24. stycznia 1868 o godzinie 9tej z rana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Izaaka Lichtensterna a względnie jego spadkobierców nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd powiatowy celem zastępowania tychże na ich niebezpieczeństwo i koszta tutejszego c. k. notaryusza p. Ludwika Łapińskiego, z którym się wytoczoną sprawę podług postępowania cywilnego dla Galicyi przeprowadzi.

Niniejszym edyktem upomina się zatem zapozwanych, ażeby albo w należytym czasie się zgłosili, albo wywodów prawnych dotyczących się tej sprawy ustanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali i o tem tutejszemu c. k. sądowi donieśli. w przeciwnym bowiem razie ściągnęliby na siebie wszystkie im szkodliwe skutki.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 28. listopada 1867.

(2677) **E d i k t.** (3)

Nr. 16260. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt **Lemberg** und deren Vorstädte Sect. I. wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß im Executionswege des rechtskräftigen Zahlungsauftrages des k. k. Gebührenbemessungsamtes vom 23. August 1866 Z. B. 6169 zur Hereinbringung der mittelst bezogenen Zahlungsauftrages bemessenen Gebühr pr. 7 fl. 22 kr. öst. W. sammt 5% Verzugszinsen vom 17. März 1861 angefangen, dann der mit dem Bescheide vom 7. Mai 1866 Z. 10470 zugesprochenen Executionskosten pr. 7 fl. 22 kr. öst. W. und der für das gegenwärtige Gesuch hiemit im ermäßigten Betrage pr. 8 fl. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der für **Johann Maśnik** über die Hälfte der Realität sub **Nr. 149**$^4/_4$ intabulirten Summe pr. 100 fl. C. M. zu Gunsten des hohen Aerars unter nachstehenden Bedingungen hiemit bewilligt, welche Veräußerung am 7. Jänner und 21. Jänner 1868 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts im Commissionslocale Nr. 3 vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Nominalwerth der Summe mit 100 fl. C. M. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden zehn Percent des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Der Bestbieter ist verpflichtet die erste Kaufschillingshälfte, mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 14 Tagen, die zweite binnen 30 Tagen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen. Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im Baaren geleistete Angeld zurückgestellt.

4. Bis zur vollständigen Berichtigung des Kaufschillings hat der Käufer den bei ihm verbleibenden Restkaufschilling mit 5 von 100 zu verzinsen.

5. Der Käufer ist verbunden die intabulirten Lasten aber nach Maßgabe des angebotenen Kaufschillings zu übernehmen. Die Aerarialforderung wird dem Käufer nicht belassen.

6. Sollte die Summe in den ersten zwei auf den 7. Jänner und auf den 21. Jänner 1868 festgesetzten Terminen um den Ausrufspreis nicht an Mann gebracht werden können, so wird im Grunde der §§. 148 und 152 G. O. und des Kreisschreibens vom 11. September 1824 Zahl 46612 die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 21. Jänner 1868 um 11 Uhr Früh bestimmt, worauf sodann dieselbe in dem anzuberaumenden Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

7. Sobald der Bestbieter den ganzen Kaufschilling erlegt oder sich ausgewiesen haben wird, daß die Gläubiger ihre Forderungen bei ihm belassen wollen, so wird ihm das Eigenthumsdecret ertheilt, die auf der erstandenen Summe haftenden Lasten extabulirt und auf den Kaufschilling übertragen werden. Sollte derselbe nur die erste Kaufschillingshälfte erlegen, so werden sämmtliche Licitationsbedingnisse, insbesondere der rückständige Kaufschillingsrest im Lastenstande der erstandenen Summen intabulirt und alle Lasten auf den Kaufschillingsrest übertragen.

8. Die Gebühr für die Ubertragung des Eigenthumes hat der Käufer aus Eigenem zu entrichten.

9. Sollte der Bestbieter den gegenwärtigen Licitationsbedingungen in was immer für einem Puncte nicht genau nachkommen, so wird die Summe auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Licitationstermine veräußert und das Angeld so wie der allenfalls erlegte Theil des Kaufschillings zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklält werden.

10. Hinsichtlich der auf dieser Summe haftenden Lasten werden die Kauflustigen an das Grundbuch gewiesen.

Schließlich wird allen jenen Gläubigern des Johann **Maśnik**, welche allenfalls später in die Stadttafel gelangen würden, und denen der diesfällige Bescheid nicht zugestellt werden konnte, ein Curator in der Person des Landesadvocaten Hrn. Dr. **Męciński** mit Substituirungs des Advocaten Herrn Dr. **Dzidowski** bestellt, und demselben der gegenwärtige Bescheid zugestellt.

Lemberg, am 27. November 1867.

(2648) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2664. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie podaje do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 26. września 1867 do l. 5209 celem zaspokojenia nakazem zapłaty z dnia 5. października 1865 l. 6401 przez p. Józefa Łapińskiego przeciw masie leżącej Mojżesza Königsberg wywalczonej sumy w kwocie 300 zł. w. a. wraz 6% odsetkami od dnia 17. lipca 1865, bieżącemi kosztami sporu w ilości 9 zł. 97 c. w. a., tudzież kosztami egzekucyi w kwotach 6 zł. 66 c. w. a., 5 zł. 23 c. w. a., 20 zł. 75 c. w. a. przyznanemi, sprzedaż publiczna w drodze przymusowej realności pod l. k. 41 w Jamnicy powiecie Tarnobrzegskim położonej, składającej się z budynku mieszkalnego i z budynków gospodarskich w łącznej cenie szacunkowej 489 zł. w. a. rozpisaną zostaje, do której przedsięwzięcia wyznacza się trzy termina: na 9. stycznia 1868, 13. lutego 1868 i 19. marca 1868, o godzinie 10tej rano, z tym dodatkiem, że realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Chęć kupna mający zechcą zatem na terminach wyznaczonych w sądzie powiatowym w Rozwadowie stawać zaopatrzywszy się kwotą 50 zł. w. a. jako 10% wadyum, zostawiając im wolność akt opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności tudzież i warunki licytacyi w tutejszym sądzie przejrzeć lub w odpisach podjąć.

Rozwadów, dnia 27. listopada 1867.

(2653) **E d i c t.** (3)

Nr. 6898. Vom **Przemyśler** k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei am 4ten Dezember 1866 in der **Lemberger** Strafanstalt **Ludwig Sudziński** aus **Przemyśl**, ferner **Leon Sadlak** aus **Przemyśl** am 28. Mai 1864 in **Malaczka** in Ungarn und **Marya Szczepańska** aus **Przemyśl** den 9ten November 1865 im Civil-Spital in **Złoczów** ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben.

Da diesem k. k. Gerichte die Erben derselben unbekannt sind, so werden alle diejenigen, welche auf obige Nachlässe aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu stellen gedenken aufgefordert, sich binnen einem Jahre von dem unten angesetzten Tage bei diesem k. k. Gerichte zu melden, und ihre Erbserklärung unter Ausweisung ihres Erbrechtes anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche der Herr **Gregor Niedźwiecki** aus **Przemyśl** als Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbstitel ausgewiesen haben, verhandelt und eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt haben wird, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Przemyśl, am 2. December 1867.

(2651) **E d y k t.** (3)

Nro. 19460. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje do wiadomości, że Wojciech Fułat włościanin ze wsi Ciśca w powiecie Milowskim położonej, udawszy się na robotę do Żywca, tamże w miesiącu wrześniu 1855 na cholerę zmarł.

Wzywa się przeto wszystkich, którzyby o powyższych okolicznościach śmierci Wojciecha Fułata lub też o życiu jego wiadomości mieli, aby o tem w zakresie jednego roku od dnia niniejszego ogłoszenia albo c. k. sądowi krajowemu Krakowskiemu, albo kuratorowi Wojciecha Fułata p. Drowi. Rydzowskiemu w Krakowie donieśli, po bezskutecznym bowiem upływie terminu tego, sąd do uznanania tegoż Wojciecha Fułata za zmarłego przystąpi.

Kraków, dnia 26. listopada 1867.

(2669) **Kundmachung.** (2)

Nro. 13683. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß 1. zur Einbringung der Forderung der galiz. ständ. Creditsanstalt von 6698 fl. 35 kr. C. M. oder 7033 fl. 51 kr. öst. W. sammt 4% vom 1. Jänner 1864 laufenden Zinsen und den von den einzelnen fälligen Raten in gleichmäßigen halbjährigen Raten pr. 215 fl. C. M. oder 225 fl. 75 kr. öst. W. vom 1. Jänner 1864 aushaftenden Verzugszinsen (jede einzelne Rate vom Verfallstage bis zum Tage der wirklichen Bezahlung mit 4% gerechnet), dann der z. Z. 13019 zugesprochenen Kosten von 28 fl. 68 kr. öst. W., sowie der gegenwärtig zuerkannten Executionskosten von 7 fl. öst. W.; 2. zur Befriedigung der durch die Verlassenschaftsmasse nach Antonine Iwanicka gebornen Chanowska gegen Felix Urbański ersiegten Summe von 7550 fl. C. M. oder 7927 fl. 50 kr. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 14. Juli 1859, der Proceßkosten von 20 fl. und der Executionskosten von 12 fl. 17 kr. öst. W., 6 fl. 62 kr. öst. W. und 6 fl. 91 kr. öst. W. die öffentliche Feilbietung der im Sanoker Kreise gelegenen, dem Schuldner Felix Urbański gehörigen Güter Iskrzynia z Wojtowstwem und einem Antheile von Haczów unter nachstehenden erleichternden Bedingungen ausgeschrieben wird, welche Feilbietung blos in einem Termine und zwar am 3. Februar 1868 um 10 Uhr Vormittags im hiesigen k. k. Kreisgerichte abgehalten werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der bei Ertheilung des Darlehens ermittelte Werth von 31.335 fl. 88 kr. öst. W. angenommen. — Diese Güter werden am obigen Termine auch unter diesem Werthe verkauft werden, jedoch blos um einen solchen Preis, welcher zur gänzlichen Befriedigung der Forderung der galiz. ständ. Creditsanstalt sammt Nebengebühren hinreichen wird und deren Höhe mit dem am Licitationstage vorzulegenden Auszuge aus dem Hauptbuche nachgewiesen werden soll.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen und mit Ausschluß der Entschädigung für aufgehobene unterthänige Leistungen veräußert, welche Urbarialentschädigung der gegenwärtige Eigenthümer dieser Güter mit Vorbehalt der Rechte der auf diesen Gütern intabulirten Gläubiger verbleibt.

3. Jeder Kauflustige hat den zwanzigsten Theil des Ausrufspreises im Betrage von 1566 fl. öst. W. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparcasse, in Pfandbriefen der galiz. Grundentlastungs-Obligationen sammt entsprechenden Cupons nach dem in der letzten Lemberger Zeitung notirten Tagescurse gerechnet, niemals jedoch über den Nominalwerth als Vadium zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen, welches Vadium, dafern es im Baaren erlegt ist, dem Meistbieter in den Kaufpreis eingerechnet, den Mitbietern aber sogleich nach Schluß der Licitation zurückgestellt werden wird.

Die näheren Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile und sämmtliche Hypothekargläubiger und zwar die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, dagegen diejenigen Gläubiger, deren Aufenthaltsort unbekannt ist, so wie diejenigen, denen dieser Licitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht zur rechten Zeit zugestellt werden konnte, endlich diejenigen Gläubiger, die nach dem 22. December 1865 in die Landtafel gelangen sollten, zu Händen des Curators Hrn. Advocaten Dr. Mochnacki verständigt werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 13. November 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 13683. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w kapitale 6698 złr. 35 kr. m. k. czyli 7033 zł. 51 kr. w. a. wraz z prowizyą 4proc. od dnia 1. stycznia 1864 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 215 zł. m. k. czyli 225 zł. 75 kr. w. a. od dnia 1. stycznia 1864 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4proc. liczyć się mającą i kosztów podania do l. 13019 w ilości 28 zł. 68 kr. w. a. przyznanych, niemniej kosztów egzekucyi niniejszem w kwocie 7 zł. w. a. przysądzonych; 2. celem zaspokojenia wygranej przez masę spadkową ś. p. Antoniny z Chanowskich Iwanickiej przeciw p. Feliksowi Urbańskiemu sumy 7550 zł. m. k. czyli 7927 zł. 50 kr. a. w. z procentem po 5proc. od dn. 14. lipca 1859, kosztów sporu w ilości 20 zł. i egzekucyi w kwocie 12 zł. 17 kr. w. a., 6 zł. 62 kr. i 6 zł. 91 kr. w. a. dozwolona publiczna sprzedaż dóbr Iskrzynia z Wójtostwem i częścią Haczów w obwodzie Sanockim położonych do dłużnika p. Feliksa Urbańskiego należących pod następującemi warunkami rozpisuje się, która to licytacya w jednym tylko terminie, a to na dniu 3. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie odwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 31335 zł. 88 kr. w. a. — Dobra te w tym terminie także niżej ceny sprzedane będą, jednak tylko za taką cenę, która na zupełne zaspokojenie wierzytelności galic. stanowego Towarzystwa kredytowego z p. n. wystarczy i której wysokość z księgi głównej w dniu licytacyi przedłożyć się mającym wykaże.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo i z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne, które to prawo pozostanie przeto własnością terazniejszych właścicieli dóbr z zastrzeżeniem praw wierzycieli na tych dobrach tabularnych.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest dwudziestą część ceny wywołania w sumie 1566 zł. w. a. w gotowiźnie, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego lub galic. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie lwowskiej notowanego nigdy jednak nad wartość nominalną takowych, liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum czyli zakład złożyć; które to wadyum w gotowiźnie złożone, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytującym zaraz po zamknięciu licytacyi zwróconym zostanie.

O czem się strony sporujące i wszystkich wierzycieli hypotecznych, mianowicie z miejsca znajomych do rąk własnych, zaś z miejsca i pobytu nieznajomych, tudzież tych, którymby uchwała niniejsza albo wcale nie albo w należytym czasie doręczoną nie została, lub którzyby po dniu 22. grudnia 1865 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora ustanowionego adwokata krajowego pana Dra. Mochnackiego i edykta zawiadamia się.

Z rady c. k. sadu obwodowego.

Przemyśl, dnia 13. listopada 1867.

(2682) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 13418. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w celu zaspokojenia przez ks. Justyana Szaflarskiego przeciw Mikołajowi Kuryło wywalczonej kwoty 53 zł. 56 kr. w. a. i kosztów 5 zł. 50 c. w. a., tudzież kosztów terazniejszych w moderowanej kwocie 7 zł. 80 cent. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż części realnosci pod Nr. konskr. 121 - 239 w Samborze w gromadzie Powtórnia do Mikołaja Kuryły należącej, w trzech terminach, mianowicie na dniu 9. stycznia, 4. lutego i 5. marca 1868 r. o godzinie 11tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Przedmiot sprzedaży stanowi idealna połowa do Mikołaja Kuryły należąca, z połowy realności pod l. 121 - 239 gromady Powtórnia w Samborze odrębną całość stanowiącej, i w protokole z 8. czerwca 1867 opisanej i ocenionej.

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, t. j. ponieważ chałupa z gruntem do Mikołaja i Maryanny Kuryło należąca, na 198 zł. oszacowaną została, połowa tej wartości w ilości 99 zł. w. a.

3. Sprzedaż w trzech terminach w pierwszych dwóch nie niżej ceny szacunkowej, w trzecim także niżej takowej za jaką bądź cenę będzie przedsięwziętą.

4. Każdy chęć kupienia mający ma złożyć 10 zł. w. a. w gotówce jako wadyum.

5. Nabywca w 14. dniach po prawomocności aktu licytacyi całą cenę kupna ma złożyć do depozytu.

6. Po złożeniu ceny kupna, nabywcy wyda się dekret własności i wprowadzi go się w wspólne posiadanie nabytej połowy realności.

7. Gdyby nabywca 5go warunku niedotrzymał, na jego koszt i niebezpieczeństwo relicytacya zostanie rozpisana.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 3. grudnia 1867.

(2689) **Kundmachung A.** (2)

Nr. 9540. Von der k. k. Zentral-Direction der Tabakfabriken und Einlösämter in Wien, wird zur Lieferung des Bedarfes an $^{4}/_{4}$ Wiener Ellen breiten Drilchleinwand, dann $^{4}/_{4}$, $^{5}/_{5}$ und $^{7}/_{8}$ Wiener Ellen breiten Rupfenleinwand, für die k. k. und königl. ung. Tabakfabriken und Einlösämter pro 1868, die Concurrenz ausgeschrieben, wozu schriftliche, mit der Casse-Quittung über erlegtes 10%tiges Vadium belegte, gestempelte und gesiegelte Offerten, bei der genannten Central-Direction, Seilerstäte Nr. 7, bis längstens 13. Jänner 1868, zwölf Uhr Mittags einzubringen sind.

Die beiläufige zu liefernde Menge beziffert sich mit:

a) 68.200 Wiener Ellen $^{4}/_{4}$ Ell. breiten Drilchleinwand,

b) 32.000 „ „ $^{4}/_{4}$ „ „ Rupfenleinwand zu Säcken,

c) 603.000 „ „ $^{5}/_{4}$ „ „ Rupfenleinwand zu Emballagen,

d) 26.000 Wiener Ellen $^{5}/_{4}$ Ell. breiten Rupfenleinwand zu Ballenspiegeln,

e) 10.000 Wiener Ellen $^{7}/_{8}$ Ell. breiten Rupfenleinwand zu Säcken.

Die Beschaffenheit der zu liefernden Waare, dann die Tabakfabriken und Einlösämter an welche, mit welchem Zeitpuncte und in welcher Einzelnmenge geliefert werden soll, so wie die zu beobachtenden Offerts- und Lieferungsbedingungen sind aus der detaillirten Kundmachung B. vom Heutigen, Z. 9540, welche bei allen k. k. und königl. ung. Tabakfabriken, Tabak-Einlös-Inspectoraten und Einlösämtern, dann beim Expedite und Oeconomate dieser Central-Direction zu Jedermanns Einsicht aufliegt, zu ersehen.

Wien, am 13. December 1867.

(2649) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 5344. C. k. sąd powiatowy w Sanoku uwiadamia, iż na żądanie miasta Sanoka odbędzie się na dniu 16. stycznia 1868 o godzinie 10tej zrana w kancelaryi notaryusza p. Lewickiego w Sanoku sprzedaż dobrowolna realności pod Nr. konskr. 13 w Sanoku do gminy Sanockiej należącej, a położonej w rynku i składający się z domu murowanego na piątro, z drewutni i szopy drewnianej i podwórza.

1. Cenę wywołania ustanowiono na sumę 3260 zł. wal. austr., jednakże realność rzeczona i niżej tej ceny sprzedaną być może. Wadyum wynosi 326 zł.

2. Cenę kupna zapłacić się ma do kasy miasta Sanoka, a to połowa w 30 dniach, a druga połowa w trzech miesiącach po zatwierdzeniu sprzedaży ze strony rady miejskiej Sanockiej.

3. Sprzedaż wymaga zatwierdzenia rady miejskiej Sanockiej, które w 30 dniach po licytacyi nastąpić ma.

Inne warunki sprzedaży i wyciąg tabularny można przejrzeć w kancelaryi notaryusza p. Lewickiego. Opisanie realności zaś w kancelaryi magistratualnej Sanockiej.

Sanok, dnia 5. grudnia 1867.

(2640) **Edykt.** (2)

Nr. 66655. C. k. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Zygmunta Rodakowskiego, że przeciw niemu wniósł p. Emil Strzelecki pod dniem 30go listopada 1867 l. 66655 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. w. a., na którą prośbę pod dniem dzisiejszym nakaz płatniczy wydany został.

Gdy miesce pobytu p. Dra. Rodakowskiego temu sądowi jest niewiadomem, przeto ustanawia się dla niego na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata p. Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem adwokata p. Dra. Męcińskiego, z których pierwszemu powyższy nakaz płatniczy się doręcza.

Lwów, dnia 4. grudnia 1867.

(2658) **Edict.** (2)

Nro. 3187. Vom k. k. Bezirksgerichte in Nowesioło wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Josef Wierzbicki mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Benjamin Łukaczer und Majer Perlmutter wegen Zahlung des Betrages von 3700 fl. öst. W. sammt Verzugszinsen vom Tage der Klage und Gerichtskosten am 4. November 1867 Z. 3187 eine Klage eingereicht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 5. Februar 1868 um 10 Uhr Vormittag festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Josef Wierzbicki gegenwärtig unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den Hrn. Calixt Welde, Gutsverwalter in Toki, als Curator ad actum bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Nowesioło, am 11. November 1867.

(2659) **Edykt.** (2)

Nro 3369. C. k. sąd powiatowy w Nowemsiole podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że Adam Sobków właściciel gruntu włościańskiego w Mysłowie w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 31. października 1867 l. 13726 z powodu marnotrawstwa w kuratelę wzięty i temuż Iwan Kozak gospodarz w Mysłowie na kuratora nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowesioło, dnia 18. listopada 1867.

(2684) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 17887. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Fortunatowi Głowackiemu z miejsca pobytu niewiadomemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pod dniem 13. grudnia 1867 do l. 17887 p. Izaak Silbermann przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 400 zł. w. a. z pn. skargę wniósł i na dniu dzisiejszym nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Fortunata Głowackiego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Jarockiego na kuratora, któremu nakaz zapłaty doręczony zostaje.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. grudnia 1867.

(2692) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Von Seite der k. k. Genie-Direction zu Krakau wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Sicherstellung der Schlosser-Arbeiten in sämmtlichen k. k. fortificatorischen Werken und Militär-Gebäuden der Station **Krakau, Podgórze** und **Łobzów** auf die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1870 eine Offert-Verhandlung

am 30. December 1867

in der k. k. Militär-Bau-Verwaltungs-Kanzlei (Domherrn-Gasse Nr. 116) wird abgehalten werden, allwo auch die hierauf bezüglichen Bedingungen zu den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können und entsprechend stilisirte Offert-Formularien auf Verlangen erfolgt werden.

1. Die bezüglichen schriftlichen versiegelten mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerten, können schon früher, spätestens aber bis 10 Uhr Vormittags des besagten Tages in der obgenannten Kanzlei überreicht werden.

2. Zu dieser Offert-Verhandlung werden nur solche Unternehmer und Werkmeister zugelassen, welche dem Militär-Aerar die vorgeschriebene Sicherheit leisten und sich mit einem im Laufe d. J. ausgestellten Certificate der Handels- und Gewerbekammer über ihre Verläßlichkeit und Befähigung zur Uebernahme der ausgeschriebenen Arbeiten ausweisen können.

3. Jeder Offerent hat seinem Offerte ein Vadium von 300 fl. öst. W. beizulegen, welches denjenigen, welche nicht Bestbieter geblieben sind, gleich nach beendeter Licitations-Verhandlung rückgestellt, von den Erstehern aber zur vorgeschriebenen Contracts-Caution zu ergänzen sein wird.

4. Die Anbote sind mittelst Procenten-Nachläßen oder Zuschüssen von oder zu den Einheitspreisen sämmlicher in einem Tarife enthaltenen Posten deutlich mit Ziffern und Buchstaben anzusetzen. Ein verschiedener Procenten-Zuschuß oder Nachlaß für eine und dieselbe Tarifpost ist nicht stattbaft.

5. Jedes Offert muß mit dem Vor- und Zunamen des Offerenten, oder bei mehreren Mitofferenten auch mit der Hinweisung der Solidar-Verpflichtung unterfertigt sein.

6. Jeder Offerent hat vor Ueberreichung der Offerten die Licitationsbedingnisse und Preistarife entweder selbst oder mittelst eines gehörig legitimirten Vertreters zu unterfertigen.

7. Der Offerent muß sich in dem Offerte ausdrücklich erklären, daß er sich den ihm bekannten allgemeinen und speciellen Bedingnngen und Preistarifen auch dann unterwerfe, wenn sein Anbot auch nur auf eine kürzere Zeit als die im Eingange dieser Kundmachung ausgesprochene Dauer genehmigt werden sollte.

8. Auf Offerten, welche den hier angeführten Bedingungen nicht vollkommen entsprechen, wird ebenso wie auf nachträglich erst nach Beginn der Verhandlung überreichte Offerten keine Rücksicht genommen.

K. k. Genie-Direction.

Krakau, am 16. December 1867.

(2678) **Concurs.** (1)

Nr. 11353. Zu besetzen ist die Postmeistersstelle in Krystynopol Bezirk Sokal mit der Jahresbestallung von 100 fl. und dem Amtspauschale von 30 fl.

Bewerber haben ihre Gesuche binnen vier Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 13. December 1867.

Konkurs.

Nr. 11353. Do obsadzenia posady poczmistrza w Krystynopolu w powiecie Sokalskim z dotacyą roczną 100 zł. i pauszalem kancelaryjnem 30 zł.

Ubiegający się mają swe podania wnieść w przeciągu 4 tygodni do c. k. Dyrekcyi pocztowej we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 13. grudnia 1867.

(2641) **Edykt.** (2)

Nro. 66657. C. k. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Zygmunta Rodakowskiego, że przeciw niemu wniósł p. Emil Strzelecki pod dniem 30. listopada 1867 l. 66657 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 794 zł. 84 c. w. a., na ktrą prośbę pod dniem dzisiejszym nakaz płatniczy wydany został.

Gdy miejsce pobytu p. Dra. Zygmunta Rodakowskiego temu sądowi jest niewiadomem, przeto ustanawia się dla niego na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego, z których pierwszemu powyższy nakaz płatniczy się doręcza.

Lwów, dnia 4. grudnia 1867.

(2576) **Edict.** (3)

Nro. 20218. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem **Schachne Korngold** mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn **Abraham Dawid** zweier Namen **Weisslitz** unterm 21. October 1867 z. Z. 18457 Klage auf Zahlung der Wechselsumme pr. 600 fl. öst. W. s. N. G. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm 30. October 1867 der Zahlungsauftrag erging.

Da der Zahlungsauftrag dem Belangten wegen dessen Abwesenheit nicht zugestellt werden konnte, so hat das k. k. Landesgericht zu Krakau über Verlangen des Klägers zur Vertretung der **Schachne Korngold** auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. **Koczyński** als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbeheife dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 19. November 1867.

(2575) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 16947. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Beile Fast przeciw p. Felixowi Nalepie o zapłacenie sumy wekslowej 900 zł. w. a. skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego nakaz zapłaty tejże sumy z dnia 28. listopada 1867 do l. 16947 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Felixa Nalepy nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Hoborskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Rutowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. listopada 1867.

(2614) **Edykt.** (3)

Nr. 9897. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na ponowną prośbę administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu de praes. 9. sierpnia 1867 do l. 9897 i na mocy tutejszosądowej uchwały z dnia 31. października 1865 do l. 14.870 w celu zaspokojenia pretensyi przez administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu wygranej i na dobrach Ulucza intabulowanej w resztującej ilości 11.876 zł. a. w. z procentami po 5% od dnia 1. listopada 1866 bieżącemi jak i kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 47 zł. 3 c. a. w. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż dóbr Ulucza p. Romualda Tergonde do własnych pod warunkami dnia 13. września 1865 do l. 11.443 ogłoszonemi, w jednym terminie t. j. dnia 27. stycznia 1868 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mająca, rozpisaną zostaje pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż tych dóbr nastąpi ryczałtem jednak z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego i przedpłat na takowy.

2. Jako cena wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa w kwocie 59.496 złr. $42^1/_2$ kr. m. k. lub 62.471 złr. 55 c. a. w.

3. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany przy licytacyi przed podaniem jakiej ceny dwudziestą część wartości szacunkowej, t. j. kwotę 2975 złr. m. k. lub 3123 złr. 75 c. a. w. jako zakład złożyć.

4. Wolno jest chęć kupienia mającym wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny sprzedać się mających dóbr w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tej licytacyi obie strony i wierzycieli hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do własnych rąk, zaś masa spadkowa zmarłego Teodora Tergonde przez kuratora p. adw. Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adw. Dra. Zezulki, niemniej wszyscy ci wierzyciele, lub którzyby po 20. lipca 1865 do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna wcześnie lub całkiem doręczona być nie mogła, przez kuratora p. adw. Dra. Waygarta poprzednio już ustanowionego i przez edykt zawiadomienie otrzymają.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 6. listopada 1867.

(2656) **Edykt.** (3)

Nro. 4483. Od c. k. sądu powiatowego w Kołomyi oznajmia się niniejszem Jana Ostafijów i Jana Batagli z miejsca pobytu nieznanych, iż p. Zenon Krzyczunowicz pod dniem 4. sierpnia 1867 do l. 4483 pozew przeciw małżonkom p. Franciszkowi i Kamili Degraudi, na pierwszem miejscu wymienionych i przeciw Janowi Ostafijów i Janowi Batagla, o zapłacenie sumy 15.000 zł. w. a. wniósł i że dla wtórpozwanych z miejsca pobytu nieznanych Jana Ostafijów i Jana Batagli, p. adwokat Dr. Semilski w Kołomyi kuratorem dla tychże na ich koszta postanowionym został i dotycząca uchwała doręczona mu została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 19. października 1867.

Doniesienia prywatne.